

NỖI BUỒN THÁNG TƯ.

Mưa tháng tư cơn mưa đầu hạ
Mưa cuối trời làm ray rút lòng ai
Trời Sài Gòn sao nắng vàng tắt ngấm
Khi quân thù tràn khắp nẻo quê hương
Bầy thú đen giương móng vuốt đói mù
Chụp xuống đầu triệu con người uất ức
Đau lòng ai khi trước bầy quý dữ
Mỏi mòn trông một giải thoát không tên
Bao thân xác chết hờn trong tay giặc
Hỏi cao xanh một đốm lửa từ bi
Sao không hỏi những người xây mộ
Đắp hồn ai một ân tử lưu ly
Bao hồn oan sao vơi đầy ngục lặn
Đòi ân đền oán trả tận trời thu
Hỡi những kẻ an vui vinh hiển sống còn
Có bao giờ nhăn mặt nói tim về kẻ chết
Ngồi bên ai những mâm vàng nhạc xướng
Có nghĩ buồn tháng tư đen đúa nát tan
Tháng tư đến nỗi buồn nghẹn cổ

Bầy sói lang sao cướp mãi quê nhà
Giữa trời đêm ngàn vì sao lặn tắt
Ngậm ngùi than cho đất nước đui mù !

PHAN NGHĨA .